

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: **David Hejzlar** (Dějepis – Hudební výchova)

Název práce: Ohlasy českého a slovenského folklóru v tuzemské jazzové hudbě do roku 1960

Místo, rok, rozsah: UK PedF Praha 2023, 64 s.

Vedoucí práce: doc. PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce studenta Davida Hejzlara si klade za cíl zmapovat vlivy jazzu na tvorbu českých tvůrců (interpretů i skladatelů, v jazzu jde ovšem velmi často o identické osoby) a najít odpovědi na dvě základní otázky: Jak se zdejší interpreti vypořádali s vlivy jazzu a v čem se česká tvorba a interpretace lišily od originálů.

Obecně lze říci, že cíl práce byl splněn. Autor vychází z osvědčené literatury (Dorůžka, Poledňák aj.) a vedle studia archivu divadla Semafor čerpá též z rozhovorů s pamětníky J. Suchým a V. Fialou.

Historická část práce zabírá dvě třetiny textu. Vzhledem k požadovanému rozsahu bakalářských prací si dovedu představit její zestručnění. Některé pasáže nejsou k ujasnění problematiky nezbytně nutné. Vystává rovněž otázka, proč se autor omezil právě na období do roku 1960. Právě v 60. letech totiž došlo v období politického uvolnění k nebývalému a mnohostrannému rozvoji jazzové scény. Ve výčtu významných hudebníků bohužel chybí (zminěn pouze okrajově na s. 39) Karel Krautgartner, bez něhož si vývoj československého jazzu není možné představit.

Nápad porovnat vlastně dva folklóry je velmi zajímavý. Jazz pronikl během 20. století v podstatě do všech hudebních žánrů a jeho, byť často jen latentní přítomnost působí obecně oživujícím dojmem.

Evropská hudba je založena na řádu, formální sevřenosti, víceméně pravidelném metru a hierarchii v harmonických funkcích. Jazz má naopak silný prvek improvizace a volnosti, nemá zakódovaný tzv. Werkcharakter. Každá interpretace je originálem, neexistuje zde pro nás tak přirozené napětí mezi notovým textem a zvukovou podobou. Lze tedy říci, že pokusy o „zjazzování“ našich lidových písní většinou padají na úrodnou půdu, čímž vzniká nová kvalita.

Druhou část práce tedy hodnotím kladně, samozřejmě s vědomím faktu, že hudba (a jazzová dvojnásob) je slovy jen velmi obtížně uchopitelná. Příklady a ukázky tvorby našich autorů jsou zvoleny velmi vhodně.

Při obhajobě doporučuji rozvést:

- 1) Proč jste se ve své práci omezil na období do roku 1960?
- 2) Znáte životní příběh K. Krautgartnera, ev. některé jeho nahrávky?

Datum, podpis

V Praze 3. 1. 2024

PhDr. MgA. Vít Gregor, Ph.D.